

Spojená škola

Kontakt

Adresa školy: Škola 478, 086 33 Litvínov

Telefón: 0544798211

E-mail: spojenaskola@seznam.cz

Webstránka: www.spojenaskola.cz

Editoriál

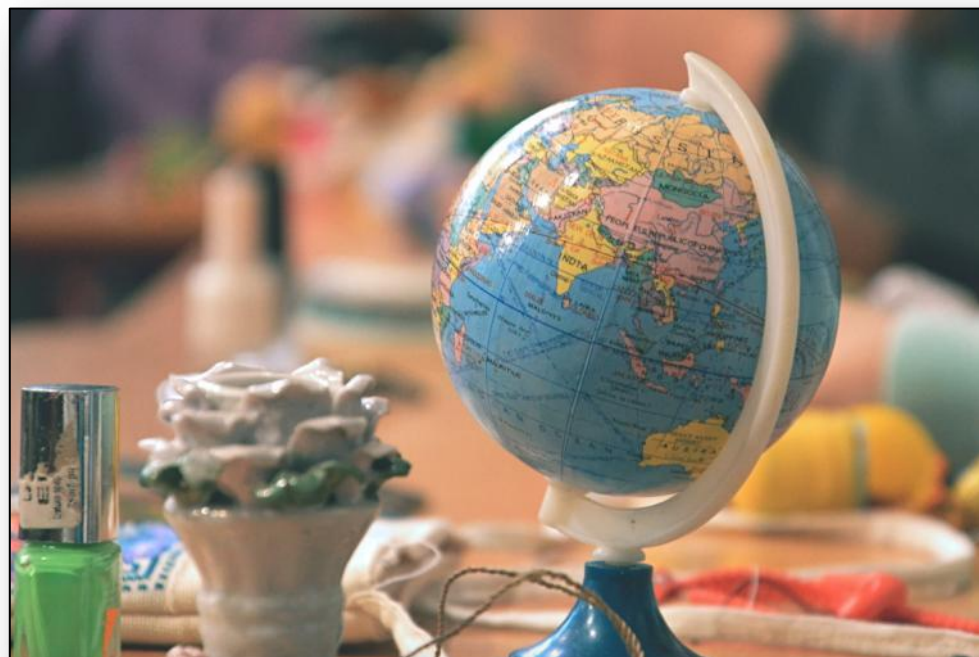
Ešte nedávno sme vítali Nový rok a už máme za sebou aj polročné vysvedčenie. Dúfam, že ste posledné vylepšenia známok zvládli bez väčšej ujmy na zdraví. Ozaj, viete, ktoré slovo sa najčastejšie vyskytovalo v novoročných praniach? Na jednom z popredných miest sa usadilo práve zdravie. Toto slovo je celkom nenápadné. Keď niekomu gratulujeme, tuším ho do vinšů pridávame takmer automaticky. Pokúsme sa pri ňom trochu pristaviť. Moja babička vravievala: „Zdravý človek má sto prání, chorý len jedno – zdravie.“ Asi mala pravdu – ak sme v posteli a bojujeme napríklad s chrípkou, veru vieme, o čom hovorila. Zrazu sme ochotní vypiť aj tie protivné tabletky, zabaliť sa do studenej plachty, len nech sa nám uľaví. Alebo keď máme nohu v Egypte – teda v sadre, odrazu zistíme, ako veľmi by sme chceli chodiť, čo i len pomaličky. A čo ešte taká žltáčka. Tá už veru položila nejedného odvážlivca, ktorý nad príkazmi, aby si ruky umýval pred jedlom i po návrate z toalety, len mával rukou. Dlhé chvíle strávené na infekčnom oddelení nemocnice, keď sa na návštevy mohol pozeráť len cez sklo, sú asi poriadne drahým ponaučením. Ani injekcie veru nie sú tým najlepším, čo nás mohlo stretnúť. Keď odchádzame so sánkami alebo lyžami z domu, všetci za nami kričia, aby sme si dávali pozor. Prikývneme, len nech to už máme za sebou, ale ponaučenie sa nám z hlavy akoby zázrakom vyparí, len čo sme na kopci. Niekedy sa naše kaskadérske kúsky skončia len zlamanými saňami či lyžami, inokedy musíme do opravovne odísť aj my. No, ale dosť už strašenia. Ak si chceme užívať slobody pohybu, nemali by sme zabúdať ani na jabĺčka, pomaranče a zeleninu, jogurty i pohyb na vzduchu. Nebojte sa, počítač vám za tie 3 – 4 hodinky, ktoré strávite na vychádzke, nikto neodpojí. A vaše telo vám bude vďačné. Nuž teda, hor sa, bojovať s vlastnou lenivosťou. Ako sa kedysi vravievalo: „V zdravom tele – zdravý duch!“

šéfredaktor

Obsah

- 2 Vianočná burza 2017**
- 6 Dni po Vianociach**
- 7 Sväté neviniatka**
- 10 Polročné vysvedčenie
nepodceňujeme.**
- 12 Práce žiakov 7.D a 7.E triedy**
- 16 Výstavy a školské nástenky**
- 18 Karnevalová diskotéka**

EŠTE Z DECEMBRA MINULÉHO ROKA VIANOČNÁ BURZA 2017

DNI PO VIANOCIACH

Na dni nasledujúce bezprostredne po slávnosti Narodenia Pána, uvádzajú už najstaršie liturgické kalendáre skupinu sviatkov svätých. Stredovek, ktorý v týchto svätých videl akoby čestných sprievodcov novonarodeného Kráľa ich pomenoval „Comites Christi“ – Kristovi sprievodcovia. V rímskej liturgii sú to prvomučeník Štefan (26. 12.), apoštol a evanjelista Ján (27. 12.) a deti, ktoré dal zavraždiť Herodes v Betleheme (28. 12.). Podľa sv. Bernarda sa nám po tieto tri dni predstavujú zástupcovia trojakého spôsobu svätosti, ktorí sa klaňajú novonarodenému Kráľovi: mučeník túžbou i v skutočnosti (Štefan), mučeník len túžbou (Ján) a mučeníci len skutkom (Neviniatka).

Sviatok sv. Neviniatok vznikol pravdepodobne na Západe. Po prvý krát sa spomína v kalendári severoafrického mesta Kartága v roku 505. Už predtým spomínajú mučeníctvo týchto detí mnohí cirkevní otcovia. Termín tohoto sviatku ovplyvnil jeho súvis s Vianocami. 28. decembra sa pôvodne slávil „Útek do Egypta“. Sviatok mal galským vplyvom smútočný charakter, čo sa prejavilo fialovou farbou liturgického rúcha a vynechaním oslavnej piesne. Až od roku 1960 má tento deň črty typické pre sviatky mučeníkov. V súčasnosti sa v tento deň na mnohých miestach koná pobožnosť za novodobé Neviniatka, nenarodené deti.

V dnešnom evanjeliu nachádzame anjelov príkaz: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmánil!“ Určite ste postrehli, že aj keď všetci vieme, že sa jedná o malého Ježiša, predsa evanjelium sa vyjadruje akosi všeobecne: „...bude hľadať dieťa, aby ho zmánil!“ Akoby nešlo len o toto dieťa a len o Herodesa. Za touto snahou Herodesa stojí Satan, ktorý je vrahom ľudí od počiatku. Každý otec i každá matka musí predovšetkým chrániť svoje dieťa pred touto hrozbou. Každé dieťa sa môže rozvinúť do dokonalosti Bohočloveka. A tak sa stať Božím obrazom. Preto diabol nenávidí človeka.

Boh chce život a nikdy nesúhlasí so smrťou. Smrť je dôsledkom našej hriešnej existencie, ale nie je ničím, čo by Boh chcel. Boh plače nad Adamovým skonom. Ježiš zaplakal nad smrťou Lazára. Boh smrť nestvoril a ani s ňou nikdy nesúhlasil. Teológovia hovoria, že aj smrť Božieho Syna, Otec pripustil len preto, lebo už mal pred očami Vzkriesenie. Ježiš zvíťazil nad smrťou. Boh chce človeka ale človek nechce človeka. A to je boľavé.

Ešte pred naším počatím Boh myslí na nás s láskou a má pre každého jedného pripravený plán Spásy. Ľudský život treba absolútne rešpektovať a chrániť už od chvíle počatia. Ľudskej bytosti už od prvej chvíle jej jestvovania treba priznať práva osoby, medzi ktorými je nedotknuteľné právo každej nevinnej bytosti na život.

SVÄTÉ NEVINIATKA - 28.DECEMBER

MUČENÍCI

Na rozdiel od Lukášovho evanjelia Matúšovo iba krátko spomína narodenie Ježiša Krista. Viac miesta venuje niektorým udalostiam, čo nasledovali po narodení. Tak v druhej kapitole opisuje návštevu východných mudrcov v Betleheme, 6.január – Traja králi Gašpar, Melichar a Baltazár.

Títo vznešení muži z Východu sa prišli pokloniť malému Ježiškovi, v ktorom uznávali novonarodeného židovského kráľa. Boli presvedčení, že ide o neobyčajného vladára, lebo jeho príchod sa spájal s mimoriadnymi úkazmi na hviezdnej oblohe. Preto sa vydali na ďalekú cestu. Zvláštna hviezda im ukazovala smer až do Jeruzalema, kde sa im stratila. Mudrci ostali ponechaní sami na seba a bolo prirodzené, že sa v kráľovskom meste začali vypytovať na novonarodeného panovníka. Evanjelista poznamenáva: "Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a celý Jeruzalem s ním."

Kto pozná históriu Herodesa Veľkého, ľahšie chápe tieto slová. Herodes bol schopný vládca, ktorý si pod rímskou nadvládou vedel udržať samostatnosť a zároveň Jeruzalem i s chrámom povzniesol k lesku, aký nemal ani za kráľa Šalamúna. Ale pri udržiavaní svojej moci spájal tento kráľ s nadpriemernou inteligenciou prefikanú zákernosť a násilie. Z chorobného strachu, že by niekto mohol ohroziť jeho vládu, dal zavraždiť veľa ľudí, medzi nimi svoju manželku a troch synov. Nečudo, že sa znepokojil, keď počul o akomsi novom nápadníkovi trónu a nečudo, že stípli Jeruzalemcovia v očakávaní, čo sa len stane.

Ale prefikaný kráľ sa usiloval zakryť svoje skutočné city, aby mohol tým účinnejšie a bez veľkého rozruchu odstrániť nežiaduceho súpera. Najprv si zavolať veľkňazov a zákonníkov, od ktorých sa vyzvedal, kde sa má narodiť prorokmi ohlasovaný Mesiáš. Znalci Zákona mu odpovedali, že sa tak má stať v judskom Betleheme, ako predpovedal prorok Micheáš. Nato kráľ prijal mudrcov a s predstieraným potešením sa zaujímal o všetky podrobnosti, ktoré mu mohli návštevníci prezradiť. Vyzvedal sa najmä na čas, v ktorom sa im objavila mimoriadna hviezda. Potom ich poslal do Betlehema, aby sa tam dôkladne vypytovali na dieťa. A ak ho nájdu, nech mu to oznámia, aby sa mu aj on mohol pokloniť. Mudrci ochotne sľúbili. A na ich veľkú radosť sa im znova objavila hviezda, ktorá im uľahčila nájdenie dieťaťa.

Po vykonaní návštevy a po odovzdaní darov Svätej rodine mudrci chceli splniť sľub, ktorý dal Herodesovi. Ale Božie napomenutie ich prinútilo obísť Jeruzalem a tak sa vyhnúť druhému stretnutiu s Herodesom. Iný Boží pokyn zas pohol Svätú rodinu k tomu, aby bez meškania opustila Betlehem a uchýlila sa do Egypta.

Medzitým Herodes netrpezlivo čakal na mudrcov. Ale čoskoro zbadal, že čaká márne. Bol však rozhodnutý za každú cenu sa zbaviť tajomného súpera. Preto bez meškania poslal vojakov, aby v Betleheme a na okolí pozabíjali všetkých chlapcov od novonarodených až

po dvojročných. Riadil sa pritom časom, ktorý mu udali mudrci a ku ktorému iste dosť pridal, aby v každom prípade zničil neželané dieťa.

Koľko mohlo byť takýchto chlapcov?

Podľa toho, čo vieme o vtedajších populačných pomeroch, mohlo ich byť niekoľko desiatok. Triezve odhady sa pohybujú medzi počtom 30 až 40.

Vražda betlehenských chlapcov zaujala predstavivosť kresťanských generácií od najstarších čias. Najmä maliari sa usilovali či najživšie vystihnúť neľudskú masaku nevinných detí a zúfalstvo ich matiek.

Betlehenské Neviniatka dostali však čoskoro miesto aj v oficiálnej účte Cirkvi. Ich krst krvi, ktorý - hoc aj neuvedomele - podstúpili pre Ježiša Krista, je dostatočným dôvodom, aby sa uctievali ako mučeníci. Ich kult sa vyvinul najprv vo Svätej zemi, najmä v Betleheme, ale už na konci druhého storočia sa rozšíril i v západnej Cirkvi, kde v liturgii dostal trvalé čestné miesto na tretí deň po sviatku Kristovho narodenia.

Sv. Ján – 27.december je zobrazovaný s orlom, pretože svojim letným slovom sa dvíha až k nebu a svojou hĺbkou vniká až do najvnútornejších tajomstiev Božského srdca. Svätého Jána nazývame aj miláčikom Pána a ak pozorne čítame evanjelium, tak sami vidíme, že práve Ján bol apoštolom, ktorý Pána sprevádzal takmer všade (porov. Mt 4,21-22; 26,36-46; Jn 19,25-27; 20,1-10; 21,20-23). Už na svadbe v Káne Galilejskej je Ján prítomný blízko Ježiša, keď ho jeho matka prosí, aby zachránil situáciu s nedostatkom vína (porov. Jn 2,1-12). Ježiš ho tiež, spolu s Jakubom a Petrom, berie na horu premenenia (porov. Lk 9,28-36) a pri poslednej večeri sa Ján nakláňa na Ježišovu hrud' (porov. Jn 13,21-30), čo svedčí o jeho tesnej blízkosti pri Pánovi. Ján opisuje vo svojom evanjeliu aj rozhovor s Nikodémom (porov. Jn 3,1-21), ktorý chodil za Ježišom tajne. To tiež poukazuje na skutočnosť, že Ján musel mať s Ježišom veľmi blízky vzťah, lebo ináč by nevedel nič o tomto tajnom nočnom rozhovore. Ježiš mu o ňom musel sám rozprávať, alebo bol Ján na tomto rozhovore osobne prítomný.

Je dobré si všimnúť, že v stretnutí pod krížom bol Ján prítomný ako jediný z apoštolov (porov. Jn 19,25-27). Jeho vzťah k Ježišovi teda nespočíval iba na rozume a viere, ale hlavne na hlboknej osobnej láske, ktorá ho doviedla až na to najťažšie miesto Ježišovho pozemského života. Bola to láska, ktorá v ňom premáhala strach a dávala odvahu. Ján nám v evanjeliu podáva nádherný obraz Ježišovho srdca, rozmer jeho ľudskosti, no zároveň

ukazuje obrovský rozmer lásky medzi Otcom a Synom. Jeho dielom možno poznať nielen Ježiša, ale i Jána samotného. Môžeme tak povedať, že bol človekom veľmi vnímavým, citlivým, človekom, ktorý pre situácie používa srdce. Bol v ňom hlboko rozvinutý zmysel pre vzťah a tým aj zmysel pre lásku. Zo štýlu jeho písania je jasné, že bol človekom veľmi inteligentným a vzdelaným. Ved' pojem Logosu bol vo vtedajšej dobe známy len vzdelaným, filozofom, ktorí ho používali na označenie toho, čo je za hranicami všetkého. A Ján krásne hovorí: "Na počiatku bolo Slovo (Logos)..." (Jn 1,1). Spôsob, akým začína svoje dielo, by mohol spokojne konkurovať mysliteľom jeho doby.

Vráťme sa teraz k situácii pod krížom. Evanjelium nehovorí, či Ján niečo pod krížom vrazil, možno tam iba ticho stál. Opisuje však situáciu, kedy Ježiš z kríža odovzdáva svoju Matku učeníkovi, ktorého miloval (porov. Jn 19,25-27). Matka bola pre Ježiša veľmi cenná. Sama skutočnosť, že Ježiš "dáva svoju Matku za Matku učeníkovi" ukazuje veľmi veľa už len preto, že skrze Máriino "odovzdanie sa" sa ona stala matkou všetkých ľudí. Pre Jána však byť pod krížom určite nebolo nič príjemné. Vidieť milovaného človeka ako kruto zomiera, a predsa... láska je silnejšia, túžba znova byť v blízkosti milovaného, i keď už nežije je silnejšia ako myšlienka smrti a preto Ján uteká k hrobu, ktorý nachádza prázdny. Majster rovnako miloval všetkých apoštolov, i Judáša. No ako vieme zo života - láska má mnoho podob a stupňov. V Bohu, ktorý je aj absolútny poriadok, nie je láska menšia alebo väčšia, nie je podľa zásluh, no je rôzna v mnohosti a vo svojich podobách.

Mali by sme zdôrazniť ešte jednu Jánovu vlastnosť. Je to čistota jeho srdca, ktorá je akosi odrazom čistoty jeho tela. Ján bol jediným neženatým apoštolom.

Svätý Štefan Prvomučeník

26. december je sviatkom sv. Štefana. Tento deň nasledoval po sviatku narodenia. Celá rodina chodievala vinšovať po domoch Štefana v rámci najbližšej rodiny. Po adventnom pôste bol konečne dôvod na Štefanskú zábavu. Svätý Štefan tzv. Prvomučeník bol prvý kresťanský mučeník. Medzi rokmi 32 - 36 bol podľa knihy Nového zákona ukameňovaný v Jeruzaleme pre vieru v Ježiša Krista.

Svätý Štefan je uctievaný katolíckou cirkvou, východnou ortodoxnou cirkvou aj anglikánskou cirkvou. Sviatok sv. Štefana sa v západnej cirkvi slávi 26. decembra, hneď po vianočných sviatkoch, a vo východnej cirkvi 27. decembra. Keby sme chceli dnes modernou rečou charakterizovať sv. Štefana, prvého mučeníka, asi by sme povedali, že bol vychádzajúcou „hviezdou“ prvej Cirkvi. Prví kresťania do neho vkladali veľké nádeje. Od chvíle, keď prijal krst a Ježišovo učenie, s plným nadšením sa dal do služieb Krista a jeho Cirkvi. Štefanov život smeroval k ideálom

kresťanskej dokonalosti. Po vyvolení do diakonskej služby sa mu otvorili ešte väčšie možnosti. Svoje diakonské poslanie si plnil s plným nasadením, pomáhal núdnym. Robil tak skutkami i apoštolátom slova. Svojich rodákov učil a vysvetľoval im, že na Ježišovi sa splnili prorocké Zákona. Usiloval sa ich presvedčiť, že Ježiš je prisľúbený Mesiáš, ktorého očakával celý izraelský národ. Štefanova obranná reč vo väzení je cenným svedectvom jeho vzdelania a viery. Môžeme preto povedať, že Štefan splnil nádeje, ktoré do neho vkladala prvotná Cirkev. Jeho „hviezda“ však zažiarila ešte vynikajúcejším spôsobom - Štefan vo finále svojho života nesklamal. Pre toho, v ktorého uveril, položil život.

POLROČNÉ VYSVEDČENIE NEPODCEŇUJME. A TRESTAŤ DIEŤA ZA ZLÉ ZNÁMKY?

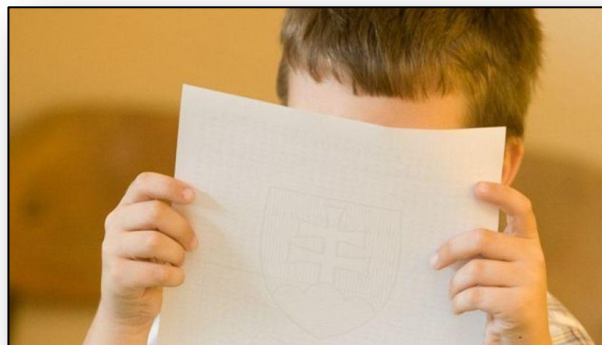
S koncom prvého polroka sa na našich školách spája polročné vysvedčenie, ktoré ponúka prehľad výsledkov žiakov a ich snaženia. Polročné vysvedčenie žiaci dostávajú vždy na konci januára.

Klasické vysvedčenie dnes nahradil výpis hodnotení z jednotlivých predmetov, ktoré udeľujú školy od roku 2012. V porovnaní s minulosťou tak školáci neprinesú domov oficiálne tlačivo s vodoznakom a štátnym znakom. Svoj význam si však naďalej udržalo.

Na prvý pohľad sa môže zdať zbytočné. Žiak nemusí opakovať ročník, ak by dostal z niektorého predmetu nedostatočnú známku – teda päťku. Väčšina škôl ho ani neberie do úvahy pri prijímacích skúškach. Z tohto pohľadu sa môže zdať, že nie je potrebné a ide iba o zaužívanú formalitu.

Pre študentov a rodičov by malo mať polročné vysvedčenie svoj význam. Je zhodnotením

toho, ako sa žiak prvých päť mesiacov v škole snažil, zapájal sa do vyučovania a plnil si svoje úlohy. Učiteľom zároveň napovie, kde treba so žiakom pridať, čomu sa viac venovať a kde sú jeho slabé stránky. Rodičom poskytne celkový prehľad o tom, ako dieťa napreduje. Preto ho

netreba podceňovať, tvorí dôležitú súčasť polročného snaženia, je pomocníkom pre žiaka, učiteľa a rodiča. V neposlednom rade ho možno brať ako „generálku“ ku koncoročnému vysvedčeniu.

Strach zo zlých známok

Vysvedčenie by nemalo byť strašiakom pre študenta. Ak sa žiak bojí prísť domov so zlým hodnotením, treba zvoliť racionálny prístup. Pozrieť sa na príčinu zlých výsledkov v škole. Za zlými známkami nestojí vždy len lenivosť žiaka. Treba ho vedieť motivovať, najmä zo strany rodičov by mal cítiť oporu. Ak bolo napríklad dieťa dlhodobo choré, nemôžeme od neho očakávať najlepšie výsledky. Takisto to platí aj o situácii v rodine, kedy rodičia majú problémy medzi sebou a často ich nechtiac prenášajú na deti. V takomto prípade sa žiak nevie sústrediť na vyučovanie, nedáva pozor, vynucuje si svoju pozornosť. A možno práve zlými známkami.

Čo robiť v takýchto prípadoch? Dôležitá je komunikácia rodiča nielen s dieťaťom, ale treba sa porozprávať aj s pedagógom. Zistiť príčinu a zvoliť vhodnú motiváciu. V ťažších prípadoch sa nebáť poprosiť o radu psychológa. V prípade, že dieťa nejaví záujem o školu, nerobí si domáce úlohy, skúsiť v ňom prebudíť záujem. Ak rodič zistí, že u dieťaťa ide len o lenivosť, nebáť sa zvoliť prísnejší postup, aby si žiak uvedomil svoje povinnosti.

Odmeniť či potrestať?

Za dobré známky zvyknú rodičia deti odmeniť. Vhodne zvolená forma odmeny môže žiaka správne motivovať. Pravidlo – za každú jednotku dostať nový mobil alebo playstation – môže priviesť rodiča čoskoro na mizinu. V prvom rade by malo platiť, že sám žiak by mal chcieť dobré známky.

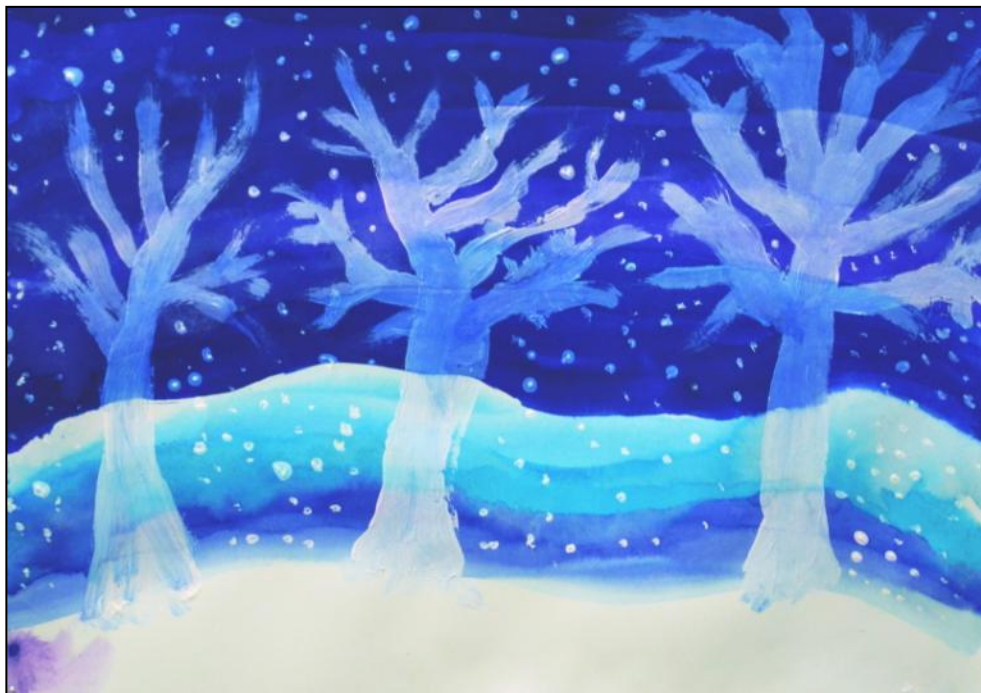
Čo je však najdôležitejšie a často sa na to zabúda? Pochvala. Každého z nás teší, keď nás chvália a dajú nám pocítiť, že si vážia našu prácu, snaženie, výsledky. To isté platí aj pri deťoch a dokonca dvojnásobne.

Protikladom odmeny sú tresty. Ako správne potrestať dieťa a kedy je vhodné zvoliť formu trestu? Je to ťažká otázka, pretože každé dieťa je iné, má iný prístup k učeniu. Taktiež má talent na rôzne veci, niečo mu ide ľahšie a naopak, niečo s veľkými problémami. Sú žiaci, ktorí sú výborní v matematike, ale napríklad slovenčina im spôsobuje nočné mory a naopak. Je dobré poznať limity svojich detí a snažiť sa vyťažiť z nich čo sa dá. Samozrejme, všetko s mierou. A to isté platí s udeľovaním trestov. Najčastejšie rodičia zakážu deťom televízor, mobil, počítač či internet, nedovolia im stretnutia s kamarátmi alebo im jednoducho odmietnu kúpiť to, čo im predtým sľúbili.

Rodič pozná svoje dieťa najlepšie a mal by vedieť posúdiť, čo je najvhodnejšie. Určite pomôže pri rozhodovaní poradiť sa s pedagógom, ktorý upozorní na to, ako žiak pracuje počas vyučovania. Spoločne môžu nájsť vhodný spôsob, aby dieťa dosiahlo lepšie výsledky a zároveň malo z toho i radosť.

PRÁCE ŽIAKOV 7.D A 7.E TRIEDY

KARNEVALOVÁ DISKOTÉKA

